

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **V. H. N.**
státní příslušnost: X
t. č. pobyttem X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Eichlerem
Nekázanka 888/20, 110 01 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2026, č. j. OAM-287/ZA-ZA11-ZA01-2026,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí, kterým žalovaný zastavil řízení o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Soud se musel vypořádat zejména s otázkou, zda žalobce v opakované žádosti uvedl nové skutečnosti relevantní z hlediska mezinárodní

ochrany a zda v zemi jeho původu nedošlo k takové změně okolností, která měla žalovaného vést k novému věcnému posouzení jeho žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu poprvé dne 2. 5. 2025. Jako důvod uvedl, že má ve vlasti dluhy a chce si v České republice legalizovat pobyt. Žalovaný v prvním řízení neshledal, že by žalobce uváděl skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování nebo vážné újmě podle zákona o azylu. Proto žádost rozhodnutím ze dne 11. 7. 2025, čj. OAM-508/ZA-ZA11-HA06-2025 (právní moc 7. 8. 2025), zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Toto rozhodnutí potvrdil Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 13. 10. 2025, čj. 1 Az 17/2025-34. Kasační stížnost žalobce odmítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 1. 2026, čj. 2 Azs 245/2025-25.
3. Dne 9. 3. 2026 podal žalobce opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Jako novou skutečnost označil to, že kvůli povodni přišel ve Vietnamu o dům a nemá se kam vrátit. Doplnil, že po něm lichváři ve Vietnamu chtějí peníze a vyhrožují mu. Sám přitom uznal, že potíže související s dluhy uváděl už v prvním řízení a nová skutečnost spočívá ve ztrátě domu. Žalobce je zdravý, nikdy nebyl trestně stíhán, je ženatý a má tři nezletilé děti. Manželka i děti žijí ve Vietnamu.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 3. 2026, čj. OAM-287/ZA-ZA11-ZA01-2026 („rozhodnutí žalovaného“), shledal opakovanou žádost žalobce nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Neshledal důvody pro opětovné meritorní posouzení žádosti. Ztráta domu v důsledku povodně podle něj není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě a není proto ani důvodem pro nové meritorní posouzení opakované žádosti. Tato údajná nová skutečnost se netýká změny situace v zemi původu, důvodů odchodu žalobce z vlasti ani důvodů, pro něž by měl mít obavy v případě návratu. Tím méně svědčila o tom, že by žalobci hrozilo pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo vážná újma podle § 14a téhož zákona. Důvod spočívající v obavách z věřitelů (lichvářů) pak žalobce uváděl již v prvním řízení.
5. Žalovaný dále s odkazem na *Informaci OAMP – Vietnam: Zpráva o zemi Ministerstva zahraničních věcí a obchodu, bezpečnostní situace* ze dne 26. 6. 2025 uzavřel, že ve Vietnamu nedošlo od doby meritorního posouzení předchozí žádosti, tedy od července 2025, případně od skončení předchozího soudního řízení v lednu 2026, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. **Žalobce** namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. V opakované žádosti podle něj uvedl novou skutečnost spočívající v tom, že kvůli povodni ztratil ve Vietnamu zázemí a přišel o dům. Současně se obává návratu kvůli hrozbě věřitelů, kterým dluží peníze, a tvrdí, že by se po návratu nebyl schopen uživit. Tyto skutečnosti podle žalobce naplňují jak znaky nové skutečnosti, tak důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný měl proto opakovanou žádost meritorně posoudit. Nevycházel totiž ze spolehlivě zjištěného stavu věci, neposoudil shromážděné důkazy v jejich souhrnu a své rozhodnutí dostatečně neodůvodnil. To činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

7. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě setrval na správnosti napadeného rozhodnutí. Ztráta domu v důsledku povodně je podle něj jen nepříznivou sociální a majetkovou situací, která nemá povahu pronásledování ani vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Přírodní katastrofy a jejich ekonomické dopady postihují širší okruh obyvatelstva. Nelze je proto bez dalšího považovat za individuálně cílené jednání zakládající azylové důvody. Obavy z věřitelů mají soukromý a ekonomický charakter. Žalobce přitom netvrdil, že by se nemohl obrátit na orgány své vlasti se žádostí o ochranu. Ekonomické důvody a obtížná sociální situace v zemi původu nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.

IV. Hodnocení věci soudem

8. Žaloba *není důvodná*.
9. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl čelit pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
11. Unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 procedurální směrnice, který upravuje tzv. *následné žádosti*. V odst. 2 umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany* (odst. 3). Zároveň podle odst. 4 tohoto ustanovení mohou členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti, pouze pokud dotyčný žadatel *nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku*, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek podle článku 46.
12. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, bod 19).
13. V projednávané věci skutečně nevystaly takové nové skutečnosti, které by měly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení opakované žádosti žalobce. Žalobce v podstatě

jen doplnil k argumentaci z první žádosti tvrzení o ztrátě domu v důsledku povodně. Ostatní důvody uváděl v zásadě stejně už v prvním řízení.

14. Pokud jde o ztrátu domu při povodni, tak tato okolnost skutečně není z hlediska mezinárodní ochrany relevantní. Ztráta majetku v důsledku přírodní katastrofy nemá povahu pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu a sama o sobě nezakládá ani reálnou hrozbu vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona. Přírodní katastrofy a jejich ekonomické dopady postihují širší okruh obyvatelstva a typicky nejde o individuálně cílené jednání, které by bylo přičitatelné státu nebo subjektům, před nimiž stát není schopen či ochoten poskytnout ochranu (srov. § 2 odst. 4 a 6 zákona o azylu).
15. Pokud jde o obavy z věřitelů, jedná se o důvod, který žalobce uváděl už v první žádosti o mezinárodní ochranu z 2. 5. 2025. Toto tvrzení proto nepředstavuje novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný i správní soudy se ostatně s tímto důvodem vypořádaly už v předchozím řízení a vyhodnotily jej jako azylově nerelevantní. Žalobce ani v opakované žádosti přitom netvrdí, že by se nemohl domáhat ochrany svých práv u příslušných orgánů své vlasti. Obdobně ekonomická obava, že se žalobce po návratu nebude schopen uživit, navazuje na důvody odchodu z vlasti uváděné už v první žádosti (snaha legalizovat si pobyt v Česku). Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu přitom samotné ekonomické důvody odchodu ze země původu bez dalšího nezakládají důvod pro udělení mezinárodní ochrany (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 2 Azs 38/2011-47).
16. Žalobce pak v opakované žádosti ani v žalobě netvrdí, že by ve Vietnamu od pravomocného skončení řízení o jeho první žádosti došlo k jakékoliv obecné změně poměrů, která by mohla zakládat přípustnost opakované žádosti. Žalovaný přitom vycházel z aktuální *Informace OAMP – Vietnam: Zpráva o zemi Ministerstva zahraničních věcí a obchodu, bezpečnostní situace* ze dne 26. 6. 2025, ze které žádá taková zásadní změna ve Vietnamu neplyne. Jestliže žalobce sám žádnou konkrétní změnu v zemi původu netvrdí a podklad, ze kterého žalovaný vycházel, žádnými konkrétními námitkami nezpochybňuje, nelze žalovanému úspěšně vytýkat, že si neopatřil dostatečné podklady (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2021, čj. 5 Azs 360/2020-39).
17. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně a přehledně vypořádal s tvrzeními žalobce. Vysvětlil, proč ani ztráta domu v důsledku povodně, ani obavy z věřitelů, ani ekonomické důvody nepředstavují novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, a opřel se přitom o aktuální informace o zemi původu. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné a vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce tedy oproti své první žádosti netvrdí nic, co by mělo relevanci z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. Ve Vietnamu ani nedošlo k obecným změnám, které by zakládaly přípustnost opakované žádosti.
18. Žalovaný proto postupoval správně, pokud opakovanou žádost posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o ní podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.

20. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Proto mu soud nepřiznal právo na jejich náhradu.
21. Soud již nerozhodoval o návrhu žalobce, aby přiznal žalobě odkladný účinek. Bez zbytečného odkladu totiž přistoupil rovnou k meritornímu posouzení věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 25. května 2026

Martin Kopa, v. r.
samosoudce